

PROF. DR. ANTON JAGODIC

Slovenski zdravnik kardiolog profesor Anton Jagodic se je rodil 1. februarja 1923 v Ljubljani. Bil med slavno generacijo Medicincev 45 in promoviral na Medicinski fakulteti v Ljubljani 12. septembra 1951. Po pripravniškem stažu se je zaposlil na ljubljanski Polikliniki kot splošni zdravnik. Vmes je volontiral na Interni kliniki. Leta 1954 se je udeležil tečaja iz kardiologije v Beogradu. Leta 1956 je nastopil specializacijo iz interne medicine in opravil specialistični izpit leta 1961. Kot specialist je reorganiziral ambulantno internistično službo na Polikliniki in vodil kardiološko ambulanto. Seznanil se je z načinom dela v večjih evropskih kardioloških centrih. Leta 1968/69 se je izpopolnjeval s štipendijo po Fulbrightovem programu v Houstonu pod vodstvom prof. De Bakeya. Izpopolnjeval se je še v Vidmu, Pragi, Varšavi in Berlinu. Leta 1969 je ustanovil in vodil enoto za intenzivno nego na Interni kliniki, ki se je leta 1973 reorganizirala v Koronarno enoto na Interni kliniki I. Organiziral in vodil je delo v laboratoriju za kateterizacijo srca

na Institutu za rentgenologijo v sodelovanju s kardio-kirurško ekipo. Leta 1974 je zagovarjal doktorsko dizertacijo »Pomen papilarnih mišic pri boleznih mitralnega aparata« in promoviral za doktorja medicinskih znanosti. V tem delu je kot eden med prvimi prikazal zapiralne vrtince pod mitralno za-

klopko. Istega leta je bil habilitiran za izrednega profesorja na Medicinski fakulteti v Ljubljani.

S prof. B. Lavričem se je srečal, ko ga je le-ta poklical k poškodbi mladega fanta, ki ga je brcnil konj v prsni koš in ga je moral prof. B. Lavrič operirati. Po smrti prof. B. Lavriča je prof. M. Košak prevzel kardiovaskularno kliniko. Takrat je začel prof. A. Jagodic sodelovati pri srčnih operacijah. V letih 1963–64 je s prof. M. Košakom delal pri eksperimentalnih operacijah na psih. Leta 1958 je bila v Ljubljani izvedena prva srčna operacija z zunanjim krvnim obtokom (EKC-ekstrakorporalna cirkulacija). Leta 1965 je prof. A. Jagodic sodeloval pri prvi vstavitvi umetne srčne zaklopke, ki jo je opravil prof. M. Košak. Prof. A. Jagodic je pripravil osem srčnih bolnikov, ki jih je prof. De Bakey avgusta leta 1966 uspešno operiral v Ljubljani. Bolniki so bili pripravljeni po vseh principih Houstonske šole, kar je de Bakey zelo presenetilo, še posebno zato, ker je pred tem operiral bolnike v Milanu in bil nad njihovo pripravo razočaran. Prof. A. Jagodic je zdravil in spremljal fanta, ki mu je de Bakey leta 1968 presadil srce. Le-ta je preživel osem let, kar je izjema v dobi pred uvedbo ciklosporina leta 1980, ki je izboljšal rezultate preživetja bolnikov s transplantiranimi organi. Prvi srčni spodbujevalnik je prof. M. Košak vgradil leta 1965 bolnici, ki jo je prof. A. Jagodic odkril na nevrologiji, kjer se je zdravila zaradi možganske kapi z nezavestmi in imela kompletni preddvornoprekatni blok. Že v tistem času je prof. A. Jagodic razmišljal in razvijal idejo o zdravljenju tahikardnih motenj srčnega ritma z elektrostimulacijo in defibrilacijo. Samostojno ali s sodelavci je objavil 44 strokovnih člankov, največ s področja kardiologije. Kot predavatelj je sodeloval na številnih tečajih za podiplomsko izpopolnjevanje zdravnikov različnih strok, medicinskih sester, na Višji šoli za zdravstvene delavce kot tudi na mednarodnih kardioloških kongresih. Med letoma 1969 in 1975 je bil predsednik kardiološke sekcije SZD, od leta 1981 dalje pa častni član Ameriškega kardiološkega društva (American College of Cardiology). Za svoje delo je bil odlikovan z redom dela s srebrnim vencem in z redom dela z zlatim vencem. Upokojil se je leta 1979. Od bosanske krize dalje pa je vodil organizacijo zdravstvenega varstva za begunce, ki so v Sloveniji.

Povezanost kardiologa prof. A. Jagodica in kardiokirurga prof. M. Košaka je bila strokovna in prijateljska. Rezultat tega sodelovanja so bile številne uspešne operacije, predstavitve novih metod zdravljenja in objave strokovnih člankov.

VIVAT PERSONA GRATISSIMA

Aleš Breclj